

benhavns 5te Valgkreds: Det er altid klogt, naar man har virkelig gode, kloge Præmisser og ens sunde Fornuft faar Lov at bryde igennem; saa at lade den sunde Fornuft være fremme hele Tiden; det er ingen Nytte til, at det ærede Medlem pludselig kører tilbage, thi det ærede Medlem havde virkelig Ret. Jeg skal ikke ved denne Lejlighed komme nærmere ind paa nogen Antydninger, heller ikke af den Art, som den ærede Ordfører for de Radikale (Rørdam) kom med, men jeg vil kun have Lov til at sige i denne Sammenhæng, at i det Øjeblik, vi kun faa de Smaaindrømmelser, som der er Tale om, fra Tyskland, i Handelstraktaten, saa staar det for mig saaledes, at en Handelstraktat i sig selv er meget lidt værd. Skulle vi handle om Handelstraktater med andre Lande — jeg skal ikke undersøge, om det er klogt in casu, — saa skulle vi have noget for det, og en Handelstraktat, hvori vi ikke faa Løfter om Ændringer i Tysklands Veterinærpolitik overfor os, vil efter min Mening være ret værdiløs og ikke mange Øre værd. Jeg beklager derfor meget, at Landstinget saaledes i alle Tilfælde paa Forhaand har opgivet 80 Øres Positionen og er gaaet ned til 70 Øre, ganske bortset fra, at 80 Øres Positionen er en meget god og fornuftig Position — i den Henseende er jeg ganske enig med Landstingets Mindretal.

Det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg) kom dernæst ind paa Landbrugstold, og der brugte det ærede Medlem meget stærke Ord. Det ærede Medlem var dog meget villig til at indrømme, at Landstinget i Virkeligheden havde frafaldet Korntoldpositionerne, og denne Indrømmelse glæder mig, jeg synes, det er meget rigtigt og klogt af Landstinget. Maa jeg i denne Sammenhæng nævne Frugt og Blomkaal. Jeg kan ikke lade være at gøre den Bemærkning, at jeg i høj Grad ønsker en Gartneritold. Den anser jeg for heldig, men jeg ønsker ikke, at denne Told skal tynde Forbrugerne, og derfor tror jeg, at det vil være rigtigt at tage denne Told som en Sæson-told, en Told, som er gældende de 8—10 Maanedes af Aaret, medens Varen i et Par Maanedes af Aaret gaar frit ind. Jeg tager en Vare som f. Eks. Jordbær. Det er meget rigtigt at have Told herpaa i den Tid, Jordbær ere en Luksusvare, men det er meget lidt rimeligt at have det i den Tid, da Jordbær ere en almindelig Forbrugsvare. Ifald man tager denne Æn-

dring — og det er Landstingets Ønske og Mening i denne Sag —, at man indfører Told paa Frugt, Blomkaal, Jordbær, Meloner, Gulerødder osv., saaledes at der ikke er Told i den Tid, hvor der alligevel er saa mange af disse Varer paa Københavns Torv, at disse Varer ere en almindelig Forbrugsartikel, bliver denne Told ved Siden af at være en god Beskyttelsestold kun en Luksustold. Det ærede Medlem for Æbeltoft (N. Neergaard) har jo selv indrømmet, at Luksustold har sin store Berettigelse. (N. Neergaard: Ja, naar den gaar i Statskassen). Det gaar den formentlig, for i alt Fald i en lang Overgang ville Gartnerne ikke være i Stand til at præstere den tidlige Blomkaal i tilstrækkelig Mængde. Og selvom den ikke gaar i Statskassen, saa er Luksustolden dog, naar den hjælper et godt og naturligt Erhverv, en god Ting.

Der er enkelte Satser, som jeg vil bede det ærede Udvalg — og jeg maa rette min Henvendelse særlig til Udvalgets ærede Ordfører — om at tage i velvillig Betragtning. Jeg nævner Rebslageriet. Landstinget har føjet en hel Del Rebslagerisatser ind, og jeg er glad derover, fordi Landstinget derved har givet en Antydning af sine Ønsker. Som de Herrer vide, foreligger der et Andragende herom, men da det ikke er godt skrevet, kan man ikke deraf se, hvorledes Tolden vil virke, hvor meget det betyder i Forhold til Varens Værdi. Jeg vil derfor tillade mig at henstille til den ærede Ordfører og Toldudvalget at indkalde Rebslagerne og faa nøjere Oplysning om Rebslageriet, idet disse Oplysninger nu mangle. Jeg haaber, at naar den ærede Ordfører har faaet disse Oplysninger, han da muligvis vil være i Stand til at kunne imødekomme Rebslagerne i nogen Grad. Noget lignende gælder om Sadelmagerarbejde, hvor Landstinget foreslaar 1 Krone paa alt Sadelmagerarbejde. Jeg skal der blot nævne den norske og tyske Regel om, at Sadelmagerpositionerne deles i 2 Positioner. Det vil svare til i Stedet for 1 Position paa 1 Kr. 2 Positioner paa 60 og 120 Øre. Der er nogen Grund til at have Opmærksomheden henvendt derpaa; de Herrer vide jo, at det f. Eks. ikke er muligt at faa Kufferter lavede her i Landet længere, og maaske andre Ting, der laves af disse Mennesker, ere i Virkeligheden i Færd med at gaa ud af dansk Arbejde.

Der er dernæst en Position, jeg ikke kan lade være at tale om, det er den, der